

RV Inkoopstrategie doorontwikkeling regionale jeugdhulp

Vraag 1 [doelmatigheid strategie]:

Vaak wordt een strategie bepaald door te kijken naar conclusies uit een evaluatie. Als in het verleden iets niet goed is gegaan probeer je dat binnen een volgende inkoop te rectificeren.

- Welke strategische keuzes uit dit document vallen te herleiden aan de evaluatie van het jeugdzorgsysteem van de afgelopen jaren?

Antwoord:

De inkoopstrategie 2020-2024 kenmerkte zich door de gerichtheid op resultaatfinanciering. Daarvoor zijn de resultaat- en ontwikkelovereenkomsten in de open house ontwikkeld. Hoewel deze systematiek ruimte bood aan veel aanbieders leidde dit tot beperkte sturingsmogelijkheden op inhoud, kwaliteit en doelmatigheid. Daarnaast waren er knelpunten in het gebruik van een groot aantal productcodes, waarvan de omschrijvingen vaak onvoldoende aansloten bij de praktijk.

Op basis van deze ervaringen is voor de komende periode gekozen voor een andere koers. De regio stapt over op een segmentgerichte ordening van de jeugdhulp. Deze indeling maakt het mogelijk om gericht te sturen op inhoudelijke doelen en transformatiedoelstellingen (zie hoofdstuk 3: Een nieuwe manier van sturen). Ook de keuze voor strategisch partnerschap komt voort uit de behoefte aan meer samenwerking en gedeelde verantwoordelijkheid met aanbieders.

Vraag 2 [doelstellingen]:

Enkele doelstellingen van dit document zijn: de sturing op jeugdzorg te versterken, de kostenbeheersing door het efficiënter inzetten van middelen en meer ruimte bieden van innovatie.

- In hoofdstuk 6 wordt de sturing beschreven. Wat in deze strategie is anders dan de huidige praktijk? Wat gaat zorgen voor het 'versterken' van de sturing?

Antwoord:

In de inkoop worden, zoals in hoofdstuk 6 van het inkoopkader staat aangegeven, indicatoren (KPI's) ontwikkeld die passen bij de doelstellingen. In contracten zullen we vervolgens vastleggen hoe deze KPI's kwantitatief en kwalitatief te meten zijn. De KPI's moeten primair gericht zijn op het kunnen volgen van de inhoudelijke doelstellingen per segment (zoals die in het contract zullen worden opgenomen). Bovendien helpt segmentering bij het versterken van de sturing: binnen elk segment wordt gewerkt met een groep aanbieders met een scherpe opdracht. Dit maakt het mogelijk om gericht te sturen, afspraken beter te monitoren en daadwerkelijk te toetsen op resultaat via KPI's.

- Eén van de doelstellingen van deze inkoop is kostenbeheersing,

- In hoofdstuk vier worden twee bekostigingsvormen genoemd: Taakgericht en Prestatiegericht. Hoe dragen deze bij aan de doelstelling om kosten te beheersen en hoe wijken deze af van wat we nu doen?

Antwoord:

De huidige bekostigingsvorm is gebaseerd op pxq-financiering. Met uitzondering van het segment veelvoorkomend wordt voorgesteld om over te stappen op taakgerichte financiering. Bij taakfinanciering worden duidelijke afspraken gemaakt over de beschikbare budgetten. Met een vast budget ontstaat juist een prikkel om passende, lichtere zorg in te zetten waar mogelijk.

- Zijn er andere maatregelen in deze strategie of buiten deze strategie om die bijdrage aan de kostenbeheersing?

Antwoord:

Door nu een verdeling te maken in segmenten met elk hun eigen inhoudelijke opgave, kunnen we de komende tijd beter sturen op de doelen en resultaten in de zorg. We zetten onder andere in op:

- het collectief maken van zorg,
  - een verblijfsaanbod dat beter past bij de behoefte (bijvoorbeeld met kortere verblijfsduur als bedoeld gevolg),
  - centrale plaatsingscoördinatie,
  - meer financiële voorspelbaarheid bij taakgerichte bekostiging,
  - scherpere afbakening van producten,
  - prikkels voor aanbieders om hulp waar mogelijk te beperken,
  - prikkel om zo effectief mogelijke zorgvormen in te zetten die kunnen leiden tot afschaling.
- In de inleiding wordt als doelstelling genoemd dat we willen innoveren. Hoe komt deze innovatie terug in de inkoop?

Antwoord:

Innovatie krijgt binnen de inkoop vorm door te kiezen voor langdurige contracten, die ruimte bieden voor ontwikkeling, samenwerking en het doorvoeren van vernieuwingen. Daarnaast wordt ook datagestuurde besluitvorming actief gestimuleerd. Per segment is er een eigen transformatieopgave en doelstelling, waardoor we in de contracten gerichte eisen kunnen stellen aan inhoud en kwaliteit. Bovendien is er flexibiliteit in de inkoop ingebracht, waarmee recht is gedaan aan de verschillen in toegang per gemeente.

Vraag 3 [hervormingsagenda/normaliseren]:

In de hervormingsagenda jeugd is een belangrijke stap het afbakenen van de jeugdzorg. We zouden hierin duidelijk moeten krijgen wat we wel en wat we niet kunnen bieden in de jeugdzorg. In het kader van de hervormingsagenda is op 15 april de jeugdwet veranderd om het jeugdhulpplicht scherper te kunnen duiden, afbakenen en richten. In de inkoopstrategie zien we voornamelijk zaken die we wel gaan doen. We lezen minder over de zaken die we laten of niet meer doen.

- Is het afbakenen van de reikwijdte van de jeugdhulpplicht een doelstelling van deze inkoopstrategie en zo ja, hoe zien we dit terug in deze inkoopstrategie?

Antwoord:

Ja, vooral in het segment veelvoorkomend ligt de focus op normaliseren: wat is jeugdhulp en wat niet. Hierin worden keuzes gemaakt aangaande reikwijdte, zie ook pagina 25 in de inkoopstrategie.

Vraag 4 nieuwe wetgeving:

In april is in de Tweede Kamer nieuwe wetgeving aangenomen rondom jeugdzorg. Gaat deze wetgeving nog invloed hebben op deze inkoopstrategie? Zo ja, is het dan zo dat er nieuwe voorstellen naar de raad komen of worden eventuele wijzigingen door middel van collegebesluiten genomen en de raden via RIB op de hoogte gesteld?

Antwoord:

Nee, hiermee is al rekening gehouden. Zie hiervoor hoofdstuk 1.3 'organisatie van de regionale jeugdhulp en de scope van de inkoopstrategie'.